

894. 54. 1.

LAULU KILJUSTA

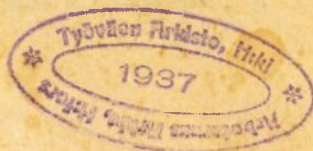
Kirjoitti OIVA S.

Tämä poika kun lauleskelee
se kotoisin on Härmästä',
viinat kun siltä loppuivat
se „Kilju“- kaljaa värmä.

Kustansi OIVA S.

Hinta 10 p.

40591

Kilju laulu.

(Tanko laulun sävel.)

Älkää te minua kovin pahasti vilju,
vaikka minun lauluni aiheena on „Kilju“
Kun „Sippolassa“ kerran se keksitty on,
niin eihän Suomi silloin ole „Kiljuton“

Ma laulan ensin „Kiljun“ historiasta hiukan.
— se taisi tehdä keksijälleen päänvaivan tiukan.
Silloin „Sippolassa“ „Kilju“-kalja keksittiin,
kun kansalle äänioikeus myönnettiin.

Rovasti oli hän joka keksi „Kilju“-kaljan,
— keksintönsä kunniaksi voimme juoda maljan —
ja vaalisaarna matkoilla kulkiessaan,
teki Kiljun tunnetuksi ympäri maan.

Kylläpä tuo „Kilju“-kalja onkin juomaa oivaa,
kun siinä on makua ja siinä on voimaa.
Kun se kaljast' ja sokerista valmistettu on,
niin eihän se voi olla mikään voimaton.

Jos „Tenua“ vähän-verran „Kiljuhun“ sekoittaa,
niin kaikki toiset juomat voimassa se voittaa.
Se saattaapi silmissä pyörimään maan,
ja poliisikamaria kohti kulkemaan.

„Kilju“ on aivan hyvää lääkkeenäkin käyttää,
 kun niskaa se punottaa ja vatsaa se täyttää.
 Jos sinulla aamulla rapulata on,
 niin tartu ensi työksesi „Kilju“-pullohon.

Meistä moni muistaa vielä hyvin senkin ajan,
 kun väkijuomaa Suomehen tuotiin yli rajan.
 Vaan nyt sen tuonti Suomeen on aivan tarpeeton,
 kun meillen tuo „Kilju“-kalja keksitty on.

Suomi „Kiljun“ kautta varmaan rikkahaksi luodaan,
 kun kotimaista „Kiljua“ jo kaikkialla juodaan.
 Konjakkia, viiniä ei enään tarvita,
 kun kukin saa „Kiljulla“ itsens' ravita.

Siellä missä juodaan vielä kunnia-maljaa,
 ei juoda enään ulkolaista vaan „Kilju“-kaljaa.
 Nyt on isännälläkin vain varaksi vieraan,
 kaapissa „Kilju“-kalja putelli vaan.

Nyt ei tarvi viinaa keittää korpikuusen alla,
 voi ilahduttaa mieltänsä vain „Kilju“-kaljalla.
 Näin helpotusta suurta „Kilju“ aikaan saa,
 — voiko toivoa juomaa sen parempaa.

„Kilju“-kalja tehtaita jo Suomess' kaikkialla,
 niitä ei oo metsissä vaan asuinhuoneen alla.
 Kellarissa raudoitettu tynnyri kököttää,
 „Kilju“-tehtailija „Kiljua“ sillä rököttää.

Poliisein ei tarvi enään kiertää korpimaita,
 kun „Korpirojun“ keittäminen ei kenellekään maita,
 kun „Kiljua“ alkaa kaikki ne valmistamaan
 kenellä on raudoitettu tynnyri vaan.

C. I. y. k.

Luulettenko ett' „Kilju“-tehtaat saavat olla rauhass'?
Ei. — Kyllä ne pian ovat poliisien paulas'.
Tarkkana sitä aina oltava ois,
ett'ei poliisit vie „Kilju“-tehdasta pois.

Vaikka helppoa ei ole sen hävittäminen,
kun vahvaksi raudoitettut tynnyrit on sen,
jos tynnyrin tulppaa vain hiukan koskettaa,
niin silloin sen sisällön jo silmilleen saa.

Helsingissä tutkittu on „Kilju“-tehtaiden röörit,
ja poliisit kiinni panneet monet vapriköörit,
vaan paljon niitä vielä vapahana on.
Ei Helsinki ole koskaan „Kiljuton“

Esteistä huolimatta kilju voittaa alaa,
sitä kun jo valmistetaan kaikella salaa.
Kuka saapi rautavanne tynnyrin vaan,
niin alkaa hän siinä kaljaa kiljuttamaan.

Suomessa „Kilju“ on jo kallis-juoma,
ja eihän se ihmeekkään kun se papin on luoma,
ett' sen maine on kaikunut ylt-yli maan,
ja saanut kansan „Kiljua“ himoitsemaan.

„Kiljusta“ ei pirut minun laulavan sallis,
vaikka tämä laulu on nykyajan malliss'
Ne voivat tulla „Pusulast'“ ja minua opettaa,
siks' täytyy minun laulu jo nyt lopettaa.

